AAN TAFEL MET

Ike Wouda

Lachend komt ze binnen. “Je bent er al”, roept ze verrast. De Verkadefabriek in Den Bosch is redelijk gevuld met lunchgasten. Voor de oud-medewerker van Renault, Nissan en Opel, waar ze in veel gevallen verantwoordelijk was voor public relations en events, is het even wennen dat de vragen nu eens van de andere kant komen. Inmiddels heeft de 37-jarige oud-IVA studente nu bijna een jaar haar eigen bureau op het gebied van event en project management. “Wel binnen de autobranche. Daar lag en ligt mijn hart nu eenmaal.”

TEKST PETER BROUWER FOTO NOPOINT

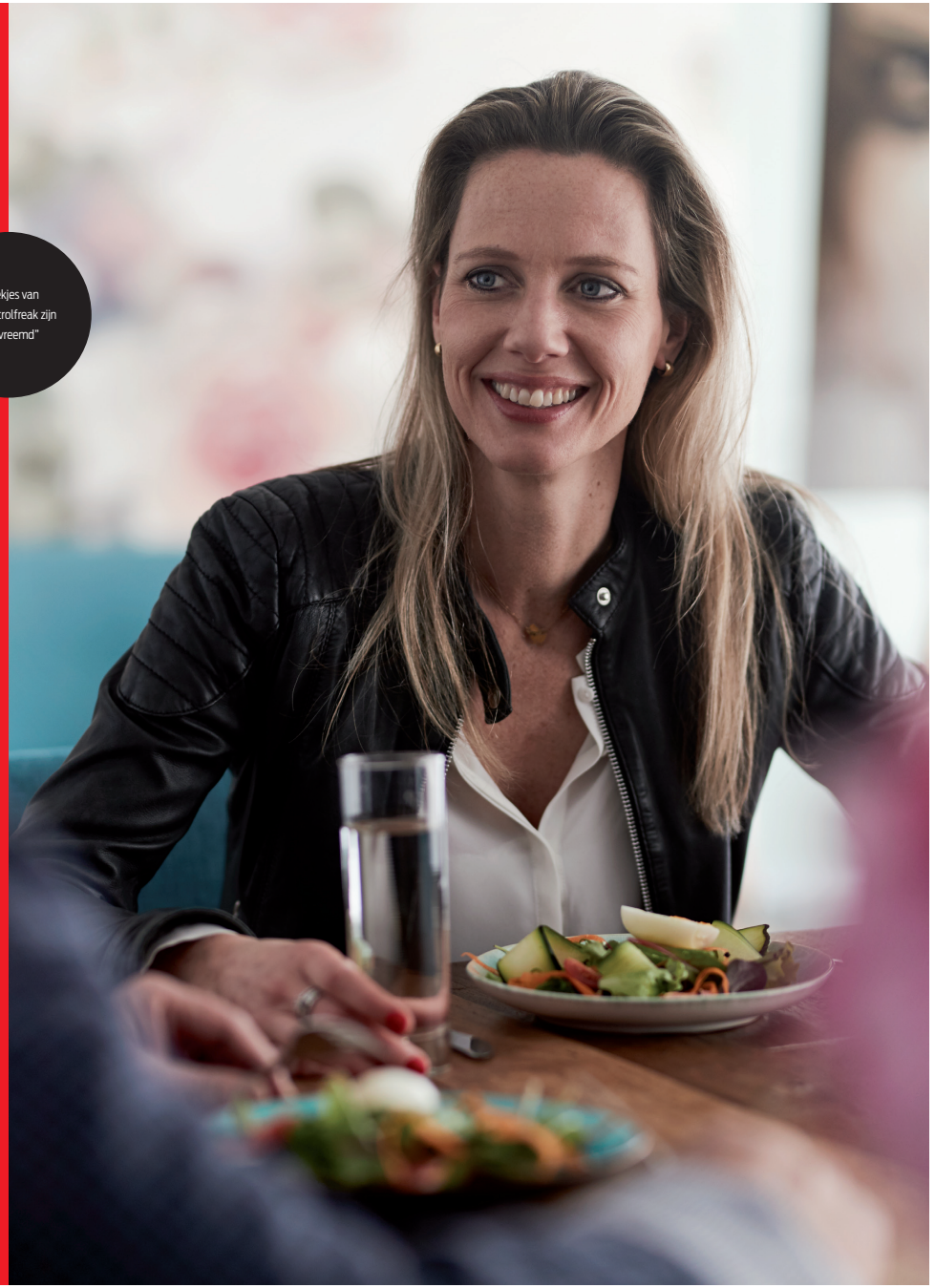
1 Hoe bent u in de autobranche terecht gekomen?

“Dat was eigenlijk van jongs af aan duidelijk. Mijn ouders hebben drie dochters en dan ligt het niet één, twee, drie voor de hand, maar mijn vader was een geweldige autoliefhebber en als klein meisje van twee jaar ging ik met veel plezier bijna wekelijks mee aan het handje van papa naar de nodige dealers bij ons in de buurt. Zelfs mijn eerste woordje was auto. Klinkt vreemd, maar ik vond het echt geweldig. Tot op de dag van vandaag.

Eén van de dealers – de Opel-dealer – was een vriend van mijn vader en daar hebben we heel wat uurtjes doorgebracht. Mijn vader had eigenlijk in de autobranche willen werken, maar zijn ouders hadden een drukkerij en er werd toch wel verwacht dat hij die verder zou leiden. Ik durf echt te zeggen dat ik al 35 jaar met auto’s bezig ben. Ik ben ook naar de IVA gegaan. In mijn eerste auto, een Opel Astra Cabrio. Logische stap. Van de bijna duizend leerlingen waren er 33 meisjes waarvan het grootste deel ook nog eens dochters van dealers. Dus ja, we moesten wel ‘ons mannetje staan’ tussen al die kerels. Maar het wereldje voelde gelijk goed. Het is echt een gave opleiding, ook de techniek. Een uitstekende achtergrond voor de latere dingen die ik heb gedaan. Afhaken bij technische gesprekken bijvoorbeeld komt niet in mijn vocabulaire voor. Mijn zusjes zijn niet door dat virus gegrepen. Eén is jurist bij de rechtbank in Den Bosch en mijn jongste zusje is arts. Ze vinden mijn keuzes niet vreemd, maar echt snappen doen ze het tot op de dag van vandaag nog steeds niet.

Na een paar jaar bij Renault, waar ik marketing voor fleetsales heb gedaan ben ik overgestapt naar pr, sponsoring en autosport. Was een stap hoor, want ik was een behoorlijk introvert meisje en dan moet je ineens bij wijze van spreken het podium op. Dat bleek ik niet alleen te kunnen, maar ook leuk te vinden. Daarna kwam mijn eerste grote liefde weer langs: Opel. Vijf jaar lang; eerst een jaar pr en daarna eindverantwoordelijke voor events. Strategische plannen schrijven voor de events en de eindverantwoording voor de budgetten. Maar ik kon mijn gezinssituatie niet meer goed combineren en zocht een nieuwe uitdaging. Ik was in de positie om daar eens rustig de tijd voor te nemen.

Tijdens die zoektocht werd ik al snel benaderd door een recruiter die mij een functie van pr- en eventmanager bij de overheid aanbood. Ik ben de gesprekken natuurlijk aangegaan. Nieuwsgierig hoe het daar werkt. Toen werd mij gevraagd of ik na vijftien jaar klaar was met de autobranche. Die vraag bracht mij toch aan het twijfelen. Het moest uit mijn tenen komen om ja te zeggen, maar op mijn voorhoofd stond in hoofdletters nee. En in de auto op de terugweg wist ik dat ik binnen de autobranche moest blijven. Ik hoor daar gewoon. Een ideale job maar buiten de branche? Nee, dat werkt bij mij niet.”

“Enige trekjes van een controlfreak zijn mij niet vreemd”

CV

Andreas College te Katwijk. HAVO diploma behaald augustus 1992 – juni 1998.

Instituut voor Autobranche & Management te Driebergen. A-niveau behaald augustus 1998 – juni 2000.

HBO Account Management behaald augustus 2000 – juni 2001. In verband met vrijstellingen alleen afstudeerjaar gevolgd.

2 Wat is er eigenlijk zo leuk aan de autobranche?

“Waar het vroeger grotendeels om design en het product ging is het nu ook de dynamiek en de constante verandering die onze branche kenmerkt. Om daar aan mee te werken en voorop te blijven lopen trekt mij heel erg aan. De bedrijven die die stap nog niet hebben gemaakt bij de hand nemen en helpen om nieuwe events en concepten uit te werken, dat is geweldig. Ik had net mijn bureau Automotive Events gestart toen ik door een heel groot merk werd gevraagd om een business to business event te organiseren. Uitgangspunt: het moest anders. Zo’n uitdaging of kans laat ik niet lopen. Ik heb een nieuwe aanpak uitgewerkt en heb daar prachtige complimenten voor gekregen. Heerlijk.”

‘Ik kan heel eigenwijs zijn en lang ergens aan vasthouden’

3 In welke andere sectoren had u wel willen werken?

Mij verbaasd met grote ogen aankijkend: “Sorry. Nergens dus. Er is nog nooit iets voorbijgekomen dat mij zo gelukkig maakt als auto’s. Ik zou het echt niet weten. Nee, er is geen stil verlangen diep in mij naar een ver oord waar het gras nog groener is.”

4 Wat was de beste zakelijke beslissing van uw leven?

“Dat is zonder meer de keuze om voor mezelf te beginnen. Ben niet over één nacht ijs gegaan, echt goed overdacht welke hobbels en valkuilen er zijn. Het heeft me ook uit mijn comfortzone gehaald. Zo komt er ook een stuk commercie bij. Klanten zoeken en bezoeken hoort daarbij. Niet direct op mijn lijf geschreven. Ik houd niet van zeuren en soms denk ik dat het dat is. Gelukkig wordt dit niet zo ervaren.”

5 Wat was de slechtste zakelijke beslissing van uw leven?

“Ik wist dat die vraag zou komen en ik heb er heel lang over nagedacht. Voor mij geldt: als ik alles heb afgewogen ga ik op mijn gevoel af. En als het goed voelt dan ga ik ervoor. Het resultaat is altijd iets waar ik achteraf mee kan leven. Dat wil niet zeggen dat al mijn beslissingen exact uitpakten zoals ik had gedacht, maar daarmee zijn het voor mij geen slechte beslissingen geweest.”

6 Wat zijn uw zwakke kanten?

“Ik kan best heel eigenwijs zijn en lang ergens aan vasthouden. Luisteren naar andere argumenten doe ik pertinent, maar er moeten veel en goede argumenten komen voordat ik overstag ga. Ik weet eigenlijk niet eens of dat wel een zwakke kant is,” zegt ze met een brede glimlach.

7 Wat zijn uw sterke kanten?

“Organisatorisch ingesteld. Weet overzicht te houden. En communicatief natuurlijk. Het zou raar zijn als dat niet zo was. Tevens kan ik me goed inleven in een ander. Weten waar de belangen van een ander liggen. Ik kan ook goed ‘levelen’ met alle soorten mensen.”

8 Waar bent u trots op?

“Trots ben ik op de stap die ik heb genomen om voor mezelf te beginnen. En niet te vergeten heb ik de laatste echte AutoRAI voor Opel mogen verzorgen. Dat is een zeer omvangrijk project waar heel wat bij komt kijken. Maar heerlijk om te doen. Mijn vader is al veertien jaar geleden overleden maar ik weet dat hij daar heel trots op zou zijn. Wat had ik graag gehad dat we dat samen hadden kunnen beleven.”

9 Hoe bewaart u de balans tussen werk en privé?

“Nou dat is niet altijd even makkelijk. Ik vind het soms heel ingewikkeld om die dingen te combineren. De gedrevenheid die ik in mijn werk heb, heb ik ook thuis: even een pizzaatje halen in plaats van een fatsoenlijke maaltijd klaarmaken past eigenlijk al niet bij mij. Ik moet de touwtjes iets meer loslaten en niet een strikt regime handhaven. Het gaat me inmiddels een klein beetje beter af. Voor mijn vriend en twee kinderen is het soms ook beter. Maar ja, enige trekjes van een controlfreak zijn mij niet vreemd.”

10 Is er een leven na uw carrière?

Opnieuw een schaterlach van de 37-jarige. “Daar houd ik me totaal niet mee bezig. Ik wil nog zo veel dingen doen. En het is nog zo leuk. Ik sport wel veel. Hardlopen, krachttraining. Misschien niet eens zo elegant voor een vrouw. Maar weet je, stiekem van binnen ben ik een beetje een jongentje.”